

Από το Συναξάρι - Σύναξη των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 30, 2012

Την ημέρα αυτή που φωτίζει η δόξα των **δύο Κορυφαίων**, η Εκκλησία συνδέει με την μνήμη τους τους άλλους **πανευφήμους Αποστόλους του Κυρίου** που συγκροτούν χορεία, νέων αστέρων στο πνευματικό στερέωμά της. Θεμέλια και στύλοι της Εκκλησίας, είναι επίσης οι άγγελοι στους οποίους έχει εναποτεθεί η φύλαξη των δώδεκα πυλών που ανοίγουν την είσοδο στην ουράνια Ιερουσαλήμ (Απ. 21, 9).

Δώδεκα ήσαν οι γιοι του Ιακώβ, που αποτελούν την καταβολή του λαού του Ισραήλ. Δώδεκα ήσαν επίσης οι μαθητές που διάλεξε ο Κύριος, τους οποίους κατέστησε μάρτυρες της διδασκαλίας και των θαυμάτων του και που απέστειλε να κηρύξουν την Βασιλεία του Θεού δίνοντάς τους την εξουσία να εκβάλλουν δαιμόνια και να θεραπεύουν κάθε ασθένεια (Ματθ. 10) και οι οποίοι στάλθηκαν από αυτόν, μετά την Ανάληψη, σε όλο τον κόσμο να αναγγείλουν το Ευαγγέλιο σε όλη την κτίση (Μάρκ. 16, 14) και να βαπτίζουν τους πάντες στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος (Ματθ. 28, 19).

Όπως ο Υιός απεστάλη από τον Πατέρα στον κόσμο αυτό για την Σωτηρία μας, έτσι κι Εκείνος ξεχωρίζοντας τους μαθητές αυτούς, τους απέστειλε να διακηρύξουν ότι η Βασιλεία των Ουρανών ήταν εγγύς: *«Καθώς απέσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ πέμπω υμάς»* (Ιω. 20, 21). Έθεσε όρο οι Απόστολοί του να απαρνηθούν κάθε επίγειο δεσμό: *«Μη κτήσησθε χρυσόν μηδέν άργυρον μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας υμών, μη πήραν εις οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον...»* (Ματθ. 10, 9-10). Και τους ανήγγειλε ότι θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν θλίψεις και διωγμούς για να δώσουν μαρτυρία γι' αυτόν: *«Ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ως πρόβατα εν μέσω λύκων... και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων δια το όνομά μου... και επί ηγεμόνας δε και βασιλείς αχθήσεσθε ένεκεν εμού εις μαρτύριον αυτοίς και τοις έθνεσιν' όταν δε παραδωδώνιν υμάς, μη μεριμνήσητε πώς ή τί λαλήσητε' δοθήσεται γαρ υμίν εν εκείνη τη ώρα τί λαλήσητε' ου γαρ υμείς έστε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του πατρός υμών το λαλούν εν υμίν»* (Ματθ. 10, 17-20).

Μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου τόσο με τον βίο τους όσο και με το κήρυγμά τους, οι άγιοι Απόστολοι προσφέρθηκαν ως *«θέατρον τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις»*, λέγοντας με τον Παύλο: *«άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν*

και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν... λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλούμεν' ως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίψημα, έως άρτι» (Α' Κορ. 4, 11-12) ώστε με την θυσία τους να οικοδομηθεί η Εκκλησία πάνω στην δύναμη του Θεού και όχι των ανθρώπων (Α' Κορ. 2, 5).

Γύρω από τους **Πρώτους και Κορυφαίους**, λοιπόν, οι άγιοι και πανεύφημοι Απόστολοι σχηματίζουν σήμερα έναν αρμονικό χορό:

Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, αδελφός του Πέτρου, ο οποίος κήρυξε το Ευαγγέλιο στις ακτές της Βιθυνίας, του Πόντου και της Αρμενίας. Επιστρέφοντας μέσω του Πόντου και του Βυζαντίου, κατέβηκε μέχρι την Ελλάδα και σταυρώθηκε στην Πάτρα της Αχαΐας [30 Νοεμ.].

Ιάκωβος, ο του Ζεβεδαίου, που έδωσε μαρτυρία για την Ανάσταση σε όλη την Ιουδαία. Θανατώθηκε με ξίφος κατόπιν διαταγής του βασιλιά Ηρώδη Αγρίππα, ο οποίος φθονούσε την φήμη του [30 Απρ.].

Ιωάννης ο Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου, ο επιπεσών στο στήθος του Κυρίου. Αφού κήρυξε τον Χριστό στην επαρχία της Ασίας, εξορίστηκε με διαταγή του Δομετιανού στην Πάτμο, όπου συνέγραψε το Ευαγγέλιό του και την Αποκάλυψη. Επιστρέφοντας στην Έφεσο, εκοιμήθη εν ειρήνη σε προχωρημένη ηλικία [26 Σεπτ.].

Φίλιππος ο από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Πέτρου και του Ανδρέα, ο οποίος ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα της Σωτηρίας στην επαρχία της Ασίας και στην περιοχή της Ιεράπολης της Φρυγίας, μαζί με την αδελφή του Μαριάμ, και τον άγιο Βαρθολομαίο. Σταυρώθηκε στην Ιεράπολη από τους εθνικούς [14 Νοεμ.].

Ο Θωμάς, ο και Δίδυμος, διέδωσε το Ευαγγέλιο στους Πάρθους, τους Μήδους, τους Πέρσες και στους κατοίκους της Ινδίας. Μαρτύρησε κτυπημένος από τις λόγχες των ειδωλολατρών [6 οκτ.].

Ο Βαρθολομαίος κήρυξε στην Λυδία και την Μυσία μαζί με τον Απόστολο Φίλιππο. Μετά τον θάνατο του τελευταίου συνέχισε την αποστολή του στην Ευδαίμονα Αραβία, στην Περσία και την Ινδία και ολοκλήρωσε την πορεία του στην Αρμενία, σταυρωθείς στην Αλβανόπολη (ή Ουρβανόπολη). Το σκηνωμά του που πετάχθηκε στην θάλασσα μέσα σε ένα κιβώτιο, περισυνελέγη αργότερα στην Σικελία [11 Ιουν.].

Ο Ματθαίος ο Τελώνης, ονομαζόμενος προηγουμένος Λευί. Ήταν αδελφός του Ιακώβου, γιου του Αλφαίου. Αφού συνέγραψε το Ευαγγέλιό του αναχώρησε σε αποστολή στους Πάρθους. Λέγεται ότι πέθανε στην πυρά στην Ιεράπολη επί του Ευφράτη [16 Νοεμ.].

Ο Ιάκωβος ο Αλφαίου, ο αδελφός του, ανήγγειλε τον Χριστό στην Γάζα, στην Ελευθερούπολη και στα περίχωρά της. Σταυρώθηκε στην οστρακίνα της Αιγύπτου [9 Οκτ.].

Ο Σίμων ο Ζηλωτής, από την Κανά της Γαλιλαίας —ο οποίος ονομάζεται και **Ναθαναήλ** στο Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο— κήρυξε το μήνυμα της Σωτηρίας στην Μαυριτανία και την βόρεια Αφρική και κατόπιν λέγεται ότι μετέβη στην Μεγάλη Βρετανία, όπου και σταυρώθηκε [10 Μαΐου].

Ο Ιούδας, ο συγγενής του Κυρίου —ονομαζόμενος επίσης **Θαδαίος** και **Λευί** από τον άγιο Ματθαίο— ξεκίνησε για την Μεσοποταμία και ετερμάτησε τον βίο του στην περιοχή του όρους Αραράτ, κρεμασθείς και σαΐτευθείς από τους απίστους [19 Ιουν.].

Ο Ματθίας προστέθηκε στους Αποστόλους μετά την Ανάληψη, για να αντικαταστήσει τον προδότη Ιούδα. Κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αιθιοπία, όπου παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό μετά από πολλά βασανιστήρια που υπέστη από τους ειδωλολάτρες [9 Αυγ.].

Στους μακάριους αυτούς Αποστόλους είθισται να συνάπτονται και οι άγιοι Ευαγγελιστές: **Μάρκος**, πνευματικό τέκνο του Αποστόλου Πέτρου, ο οποίος ευαγγελίστηκε την Αλεξάνδρεια και την Πεντάπολη και μαρτύρησε συνθλιβείς κάτω από έναν βράχο [25 Απρ.], και **Λουκάς**, ο ιατρός και πρώτος εικονογράφος, ο οποίος αφού ακολούθησε τον Παύλο στις περιοδείες του συνέγραψε το Ευαγγέλιό του υπό την έμπνευση εκείνου. Φθάνοντας στην Θήβα της Βοιωτίας, εκοιμήθη εκεί εν ειρήνη σε ηλικία ογδόντα ετών [18 Οκτ.].

Πάνω λοιπόν στις μαρτυρίες για την Ανάσταση του Κυρίου των αγίων αυτών Αποστόλων, των οποίων «εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα» (Ψαλμ. 18, 5), οικοδομήθηκε η Εκκλησία. Και αν δικαίως καταλαμβάνουν την πρώτη θέση στην χορεία, των αγίων, ο λόγος είναι ακριβώς ότι απαρνούμενοι τα πάντα για να ακολουθήσουν τον Κύριο, έγιναν τέλειοι μιμητές του και καλούν όλους τους ανθρώπους να γίνουν μιμητές τους, όπως εκείνοι του Χριστού (Α' Κορ. 11, 1).

Όταν παρήλθε η γενιά εκείνων που είχαν γνωρίσει τον Κύριο κατά την επίγεια παραμονή του, η αποστολική διακονία δεν έσβησε ωστόσο (όπως μαρτυρεί ο άγιος Παύλος), αλλά μεταδόθηκε στους «*Ανάστασιν Χριστού θεασαμένους*» δια του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος. Η αποστολική χάρις δεν περιορίζεται λοιπόν στο προφορικό κήρυγμα του Ευαγγελίου, αλλά επεκτείνεται σε όλους τους αγίους που συνέβαλαν στην οικοδόμηση της Εκκλησίας με την μαρτυρία που έδωσαν για την Ανάσταση.

(Πηγή: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις Ίνδικτος)